

גיליון מס'
12

רח' עוזיאל 41 בני ברק

פרשת "בשלח"

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

תראה לשיעור שלך מגיעים פחות מחצי מהמשתתפים פה וכו'. עצרתי לרגע והתבוננתי כמה נחת יש לבורא ברגע זה, כמה יהודים מחייכים ומתחזקים, כמה נחת יש לשכינה הקדושה בהתוועדות כזו של קדושה, עד שרציתי לנשק את הרב שמשמח כך את השם יתברך. ומאז כשמגיע זמן השיעור של אותו הרב אני מתרגש מהמחשבה, כמה טוב לה' יתברך ברגעים אלו. פעמים שהבעל חוזר לביתו עייף, והנה הוא מוצא, לא פחות ולא יותר, את אשתו ישנה, שנה עמוקה, ואומר בליבו "אני עובד כל כך קשה, והגברת נחה לה בשלוח". וכן להיפך. בימי שישי כשהאישה עסוקה בהכנות לשבת, ופתאום מודיע הבעל אני הולך לנוח לכבוד שבת, "מה לנוח?" - עונה האישה. "אני עובדת כל כך קשה, ואתה נח לך?" "אולי את רוצה עזרה?" - שואל הבעל. כן! אני צריכה שתעשה כך וכך... וכמובן, רק כשסיים הבעל מטלה ראשונה, מחפשת הגברת מטלות נוספות, כדי שהבעל לא ישן והיא תעבוד. בואו נתבונן! גם כשאנחנו עייפים ועובדים קשה, אם הבן זוג שלנו ישן שנת ישרים הרי שה' יתברך שמח באותו רגע כשטוב לבן זוג שלנו, והלוואי וכל עם ישראל יהיו בנחת ושמחה, כי מגיע לבורא יתברך נחת רוח מאיתנו, ויותר מכך אם בן הזוג נח ושמח, כשיקום יהיה רענן ושמח, ואנחנו נרויח מזה אפילו יותר ממנו. וכן פעמים שנוסעים ברכב, והמחשבות טרודות בדברים שונים ומשונים, והנה ברכב שלידינו יושב לו אדם ומחייך לעצמו ללא הפסקה, וישנם אנשים שמיד חושבים על מה הוא שמח? (כאילו שזה על חשבונם) הוא לא שמע חדשות איך שהמצב במדינה מתוח מבחינה ביטחונית? ושהמצב הכלכלי כפי רע? (אצל השם יתברך אין דבר כזה). בואו ונסתכל על הדברים מבחוץ, לא די שהם מצערים את השם יתברך בזה שאינם שמחים במלכותו יתברך, גם כשהם רואים אחד שמשמח אותו על ידי שמחתו הם צרי עין עליו. לסיכום - אם נולד לחבר שלנו בן, ה' יתברך עושה שמחה גדולה בשמים, שעל ידי זה מתקרבת הגאולה, ובנוסף בא יהודי נוסף לעולם שיקים תורה ומצוות, וכדאי שגם אנחנו נצטרף לשמחה של הבורא יתברך, על עבד השם נוסף שבא לעולם. אם חברינו קנה דירה נאה ומוארת, הרי שהשם יתברך שמח שמעתה יוכל חברינו ללמוד תורה ביישוב הדעת, ולגדל את משפחתו כראוי, גם אנחנו נצטרף לשמחה זו, ורק בגלל שמגיע לבורא יתברך הרבה יותר נחת רוח. גם אם קנה השכן רכב יוקרתי וחדש, כאשר לנו יש רכב ישן יותר, אם יש שמחה בליבו של השכן כתוצאה מקניית הרכב החדש, כנראה שיש שמחה גם בשמים על כך, ואף אנחנו נשמח בשמחתו של הבורא. מתוך הספר "יגל ליבי בישועתך". שבת שלום

מיהו אוהב ה' באמת

אומרים בשם הבעל שם טוב הקדוש, ששלוש אהבות צריך היהודי לאהוב, האחת אהבת השם יתברך, השנייה אהבת ישראל, והשלישית אהבת התורה הקדושה. ולא ניתן לאהוב האחד ללא השני, ואם ראינו יהודי שמזכה את הרבים ומפורסם יותר מאיתנו, ואף אהוב מאוד על הציבור ולא נוח לנו בזה, ואפילו מנסים להכפיש אותו חלילה, אזי חסרות לנו כל שלושת האהבות, בודאי שאין אנחנו אוהבים את הקב"ה, שהרי השמחה שלו כל כך גדולה כשיהודי מזכה את עמו ישראל בתורה ויראת שמים טהורה, ואם אנחנו מייחלים למעט את הצלחת החבר, בודאי שאין אהבת הבורא בליבנו. אף אהבת ישראל אין בלב הקנאי, שהרי אוהב אמיתי שמח מאוד בהצלחת חברו, ואף מתפלל עליו שימשיך וישגשג, כשם שהיינו רוצים לראות את ילדינו מצליחים, ואילו זה ההיפך הגמור מאהבה. ובודאי שאינו אוהב את התורה הקדושה אם הוא מקנא בהצלחת חברו בתורה, שאם הייתה אהבה אמיתית בליבו, היה רץ ומסייע לחברו ואוסף לו תלמידים נוספים, והיה מחזק אותו במילים טובות כדי לעודד אותו להמשיך ולהפיץ את התורה הקדושה בעם ישראל. תארו בנפשכם שהייתם יכולים לקרוא מחשבות בני אדם, וחלילה כשקיבלתם מכה כואבת הייתם שומעים את החברותא שלכם חושב בליבו "מגיע לו, תמיד ידעתי שהוא לא מושלם כמו שנראה לכולם, וראיה לזה שהשם יתברך מכה אותו, סוף סוף האמת תצא לאור, וידעו כולם שאני יותר טוב ממנו", בודאי שתרגישו פגיעה אישית עצומה, מעצם זה שהחבר מייחל לנפילתך, תכם, ופעם הבאה שהוא יבקש מכם טובה, יהיה קשה מאוד לרצות לעזור לו. כך בדיוק הבורא יתברך שיודע מחשבות כולנו, מרגיש כלפי אדם שרוצה בנפילת חברו, שזה בעצם כאב ישר לבורא יתברך, וכשאנחנו מתפללים אליו ומבקשים בקשות שונות ומשונות, באים לפניו המקטרגים שנוצרו מהמחשבות הרעות, ואומרים "ריבוננו של עולם, לזה שרוצה שתמיד חברו יהיה למטה ממנו אתה רוצה לתת ברכה, הרי הוא כל הזמן מייחל לנפילת חברו". זיכני השם יתברך ואני מוסר בכל יום שלישי בלילה שיעור בבית המדרש יביע אומר, שלשיעור מגיעים בערך בין חמישים לשמונים משתתפים. והנה פנו אלי הגבאים בבקשה לבוא ולראות, איך שבית המדרש מלא מפה אל פה בשיעור של רב חדש שמרתק את הקהל. וכך עשיתי. כשהגעתי ראיתי אנשים שעומדים בחוץ מחוסר מקום, כשבית המדרש מלא בכמאתיים וחמישים יהודים ששומעים בצמא את דבריו המתוקים. אתם ודאי מבינים איך שיצר הרע קפץ בתוכי באותו רגע, ואמר לי:

זמני כניסה ויציאת השבת

ת"א	י-ם	ח'פ'ה	ב"ש
16:45	16:49	16:45	16:49
17:37	17:41	17:37	17:41
18:10	18:15	18:10	18:14

לזש"ק

מרגלית בת עדנה

להצלחת

משה בן חוסני חנה

לעילוי נשמת

שושנה מהיין בת זיוה

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת / לברכה / רפואה / הצלחה בטל: 03-8000770

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 12,000 עותקים

הנהגות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל

רץ אחרי ילד

בשעת ההלוויה לא היה אפשר להתעלם מאחד המלווים אשר עמד ומירר בבכי ללא הפוגה, כשגבר בכיו מאוד וראה הוא את מבטיהם התמוהים בפניהם של הסובבים אותו, פתח הוא וסיפר: "כשהיה בני בגיל שלוש באתי עימו למרן מלכא זיע"א כדי שיעשה לו חלאקה ויגזור מעט את שערו. כשהגענו לביתו ראינו את רבינו יוצא ממכוניתו, וכדי לא להטריחו הגשתי לו את המספריים וביקשתי שיגזור את שערו עכשיו ברחוב. רבינו הסכים, ומתוך חיבה נתן טפיחה קלה על כתפו של הילד, אני אישית נהניתי מאוד מהלטיפה של רבינו, אך בני נבהל וברח מהמקום, ורבינו רץ בעקבותיו. כל העוברים והשבים היו המומים כשראו את רבינו רץ אחרי ילד קטן, ניסיתי להניאו מלרוץ אחרי הילד אך לשווא, רבינו היה אז בגיל שמונים וחמש, ורץ הוא אחרי ילד בגיל שלוש ומנסה לשדלו לעצור, עד שהצליח לשכנעו ואז התכופף והרימו בזרועותיו. מה שקרה לאחר מכן היה הבלתי ייאמן, במשך רבע שעה התאמץ רבינו לפייס את הילד, ולא נתקרה דעתו עד שעלה איתו לביתו, ואחר הכבוד הכניסו אל הקודש פנימה, והעניק לו את אחד מספריו במתנה עם הקדשה אישית ואני עומד ומשתאה! אף לאחר כל זאת לא נרגע רבינו עד ששיחק עם הילד וראהו מחייך לכל עבר. אז איך לא אבכה על גדול שכזה?"

שאלות ותשובות

ממורנו הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הילדים שחקו בגינה עם הכדור ותוך כדי משחק הכדור עף לכיוון החנייה ושבר את החלון של האוטו של השכן, האם אני חייב לשלם לו?

ת. קטן שהזיק פטור מלשלם ואף אביו אינו צריך לשלם את הנזק ויש מחמירים שכדאי שהאב ישלם כדי לפטור את הקטן מדיני שמיים.

איזה דבר תורה עדיף לומר על שולחן שבת, הלכות או פרשת שבוע ומוסור?
ת. עדיף לומר דבר הלכה כשבסופו יעורר ביראת השם ואהבתו יתברך.

מה יותר חשוב לימוד תורה או מידות?

ת. תורה בלי מידות לא מספיק וכן מידות בלי תורה לא שווה. ולכן צריך לשניהם.

באתי לבקר חבר בביתו, ולא היה חנייה פנויה, האם מותר לי לחסום רכב חונה ולהשאיר לו פתק עם מספר טלפון?

ת. בודאי שאסור שהרי מי התיר לך לגזול מזמנו של בעל הרכב שחונה.

ט"ו בשבט

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

משתנה מירוק לכתום, ובכך, כביכול מזמין אותך לקטוף אותו מן האילן. ההוכחה לתחיית המתים, נלמדת אף היא מן הצומח. כמוכא בסנהדרין (צ'): ששאלה קליאופטרא המלכה את רבי מאיר, האם הנפטרים יקומו לבושים מקברם? והשיב לה ר"מ. כן!!! וביסס תשובתו, מק"ו של גרעין חיטה שנקבר באדמה ונרקב, ואח"כ יוצא עם כמה וכמה עטיפות של סובין ומוץ. ק"ו לצדיקים שנקברים עם תכריכים, שיקומו לבושים בבגדי הוד והדר, כראוי לעבודתם הרוחנית. כאשר גרעין חיטה מרקיב באדמה ומתכלה בטרם יתחיל לנבות שנית, או אז יתרחש הפלא העצום, שמגרעין רקוב אחד, תצמח שיכולת הטעונה עשרות גרעינים, עם שלל סיבים תזונתיים!!!! מי שמתבונן ביופי הבריאה, רואה בחוש מערכת של ניסים, שהתרגלנו אליהם כמוכנים מאליהם. ויותר מכך רואה הוא בחוש את כח ההשגחה של הבורא. המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. כל זה בתנאי שהוא רוצה לראות!!! אבל אם אינו חפץ בכך, יכול הוא לראות דברים אחרים לחלוטין. בט"ו בשבט, שכאשר נאחז בפרי האילן, הבחירה תהיה בידנו, האם לאחוז בנס, ולחזק את ההשגחה הפרטית בתוכנו, או לאחוז בתופעה טבעית, ולפספס חוויה רוחנית... בחירה מהנה.

נס או תופעת טבע.

בראשית שנות 50. התרחשה בדרום הארץ, מכת ארבה קשה, שכלתה את כל תבואת השדות, והותירה נזקים עצומים לחקלאים. אותה השנה היתה שנת השמיטה. הפלא העצום, ששדות מושב קוממיות, היחיד מכל קיבוצי הסביבה, ששמר על שמיטה, לא נפגעו השדות מן הארבה.!!! וראו בחוש את יד ה'. את הסיפור הזה, סיפר מגיד שיעור בשיבת "נתיבות עולם" לחוזרים בתשובה. אחד השומעים, בן קיבוץ הסמוך לקוממיות. תמה לעצמו, הרי אביו שגר בקיבוץ, מעולם לא סיפר לו סיפור מופת זה, אולי - חלפה בראשו מחשבה - זוהי המצאה של הדתיים? מיד התקשר לאביו, ושאל אותו, אם זכור לו כזה סיפור. האב אישר מידית, שאכן זכור הוא את הסיפור, "כמו אתמול". אבא, - שאל הבן, ששב למקורות - מה אמרת לעצמך, כשראית נס גלוי כזה? איך לא התעוררת, שיש בורא לעולם? האב השיב בפליאה. נס! על איזה נס אתה מדבר? כאשר התרחשה תופעת טבע מוזרה זו. יצאנו עם המדריך, לשדות שבקצה הקיבוץ הגובלות עם המושב של הדוסים, וראינו כמו עיננו, איך הארבה לא נכנס לתחומם. ואז פנה אלינו המדריך ואמר "ראיתם גם הארבה, לא אוהב את האוכל של הדוסים.!!! וכך צחקנו, והלכנו חזרה לקיבוץ.... המסר מכך: כל דבר בחיים הוא עניין של הסתכלות. לאחד, זה נס עצום. ולשני, תופעת טבע. אחד הכלים הנפלאים שאדם יכול לחוש את מציאות הבורא, היא דרך הפירות, שבורא עולם נתן לנו. כיצד בקבוקונים קטנים עם מיץ עסיסי, מסודרים להפליא זה לצד זה, בפרות ההדר. איך מראה הקליפה

אקטואליה בפרשה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

הנושא: לומר תודה

קוגניטיבית, א"א לשוחח עימו ואין הוא יכול להשיב. אני ב"ה רואה, שומע, מבין, ולומד.!!!! על זה אני מודה כל יום לבורא עולם על מה שיש לי, ולא על מה שאין לי.!!!! מפגישה זו, שהולידה מפגשים נוספים, יצאתי מחוזק. בפרשתנו נו אנו רואים שמיד לאחר נס ההצלה העל טבעי מכנס משה רבינו את בני"ע על שפת הים ודבר ראשון אומרים שירה תודה עצומה לבורא עולם על הנס הנפלא. גם דבורה כאשר ניצחה באופן פלאי את סיסרא מיד אומרת שירה לבורא עולם, במקביל חזקיהו מלך יהודה כאשר ניצל מסנחריב באופן על טבעי היה צריך לומר שירה אך חזקיהו לא אמר תודה לאחר מעשה, ואיבד כתוצאה מכך, את יכולתו לשמש כמשיח!!!! הברכה היחידה בחזרת הש"ץ שגם הציבור אומר אותה יחד עם החזן זוהי ברכת "מודים דרבנן" כי לומר תודה כל אחד מחובי. שיהודי קם בבוקר המילים הראשונות עימהם פוקח את עיניו, זו אמירת "מודה אני". כי יהודי דבר ראשון מודה על מה שיש. ושמוח בחיים שבורא עולם נתן לו. וידוע שאדם שתמיד מסתכל על הטוב ומודה על מה שיש הדבר הזה פותח שפע לעוד ברכות ועוד תודות. אך מעל הכל הוא הופך להיות אדם שמח ומשפח את איכות חייו. ולסיום: טוב לומר אחרי כל דבר, "מזמור לתודה" הדבר מהוה סגולה לפתיחת שערי ההצלחה. הקב"ה יעזורנו לומר תודה על רוב טוב שישפיע עלינו ברוחניות וגשמיות. **שבת שלום.**

פנה אלי פעיל מטעם ארגון "עזר מציון" לבוא לבקר בחור יקר השוכב בבי"ח במחלקה סיעודית מורכבת לאחר תאונת דרכים קשה. מצבו הרפואי לא קל כתוצאה מהתאונה הוא משותק בכל הגוף!!!! מונשם!!!! אך ניתן לשוחח עימו ויש ביכולתו להשיב. כמוכבן שהגעתי - ונוכחתי לדעת על ההבדל העצום בין שמיעה לראיה. הדבר שהפתיעה אותי הייתה האופטימיות והשמחה שהקריין סביבו. לאחר מספר דקות של הכרות שבהם סיפר על עצמו - שמו "אלון פז" שמתמודד לבדו עם נכותו הקשה, סביבו הצוות הרפואי, מס' מתנדבים מדהימים, ורבנים שבאים לבקרו ולחזק את רוחו בדברי מוסר, ופרשת השבוע. לא התאפקתי ושאלתי אותו "אמור לי אלון מה נותן לך את הכח לשמור על שמחה הרי מצבך לא פשוט בכלל?" איך יודע עד כמה המצב מורכב - השיב לי - ורק כדי לסבר את האוזן נתן לי מספר דוגמאות. אנחנו האנשים הבריאים במתנת שמים, אם יש לנו זכוב על המצב בלי לחשוב אנחנו מסלקים אותו בתנועת יד. אבל אני - אמר אלון - אין לי יכולת להזיז יד!!!! אם ברצוני לקרוא לצוות הרפואי אין ביכולתי לצלצל בפעמון עלי לקרוא בקולי ופעמים שלא שומעים אותי. אך בכל זאת אני מלא שמחה ומודה כל יום לבורא עולם. למה? כי בחדר לידי שוכב אדם שנפגע באירוע מוחי. האיש פגוע

לאשת חיל

עד כסא הכבוד

בגן, שלא יקבל מכות ויפול בדרך.. זה לא דורש הרבה אך מעלה את היוםמים לדרגות אחרות.

הקשר עם בורא העולם מתהדק, בלי הרבה מאמץ, ההרגשה שלנו שאנחנו עושות משהו מועיל לבניית בית מקדש מעט שלנו עולה. שהרי אין לנו אפשרות פיזית לשמור על הילדים או על הבעל כל הזמן, אין לנו יכולת להחליט אם מישוה יחלה או יבריא, אם האוכל יצא טעים או לא...

ההשתדלות העיקרית צריכה להיעשות על ידי תפילה, בקשה. תמיד תזכרי שאבא שלך יושב למעלה ומחכה למוצא פיך, נותן לך כוונה תחילה מצבים בחיים בכדי שתירמי עיניים לשמיים, מחכה שתבקשי את עזרתו או סתם תאמרי תודה. שזכור שיש מי שמכוון אותנו באהבה.

במידה ואנו מרגישות שהתפילות לא נענות, שאנו לא רואות תוצאות מיידיות כפי שביקשנו בדיוק – צריך להתחזק בידיעה שאבא שלנו גדול וחכם, מבין הרבה יותר מאיתנו.. אם היינו יודעות את כל התמונה היינו חושבות אחרת. הקב"ה עונה לנו: "ביתי היקרה, אני יודע את מצבך, מבין את בקשתך, סבלנות, הכל מאהבה". ה' רוצה בטובתנו הרבה יותר מאיתנו. ניתן לו את האמון המוחלט – הוא מנהל את העולם יותר מחמשת אלפים שנה בצורה פלאית ביותר.

לא בכדי הנשים קיבלו תשעה קבין של שיחה, הקשר הישיר עם בורא העולם הוא כלי חזק שבידנו להשתמש בו רגע רגע. מתנה גדולה שניתנה לנו, בייחוד לנשים. בידנו לחזק את הקשר עם אבא בכל מציאות שעוברת עלינו ולא רק במצבים הקשים להיזכר בו. גם שהכל טוב ושיגאתי לעצור לשניה ולדבר, לבקש ממנו שימשיך להיות רק טוב..
שבת מבורכת!

פנינים מהפרשה

וַיְהִי בַשָּׁלַח פָּרָעָה (יג-יז)

זוהי דרכם של כל השונאים בכל העתים, שתחילה שוטמים אותנו, מאשימים אותנו בכל ומבקשים להיפטר מאיתנו. ואילו אחר כך צווחים הם על אשר אנו רוצים ללכת, והם עושים כל אשר בידם כדי שלא נוכל לעזוב את הארץ... (פרדס יוסף)

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם (יד-כט)

בני אדם מתפעלים רק כאשר הם רואים ניסים גלויים. אין הם מבינים כי הטבע עצמו, אינו אלא נס אחד גדול, שיש לראות בו תדיר את גדלות הבורא ולהתפעל ממנו. רק לכשרואים נס גלוי מתחילים להאמין, כי גם בחיים הטבעיים הפשוטים קיימת השגחה עליונה ומתרחשים נסים מופלאים, אף כי הכל רגילים להם ואין משגיחים בהם. זהו שאמרנו תורה: "ובני ישראל" – כיון שראו נס גלוי כזה, שהלכו בים כעל היבשה, באו לכלל ההכרה, כי "הלכו ביבשה בתוך הים" – שאפילו כשהולכים על היבשה המוצקה, הרי זה נס נפלא, כאילו היו הולכים על הים... (הרבי ר' אלימלך מליזנסק ז"ל)

וַיֵּצֵא הַלָּחֶם בְּעֶמְלֶק (יז-ט)

מה הטעם אצל הים נאמר: "ואתם תחרישון" – שלא יעשו מאומה, ואילו כאן מזרזים אותם כל כך למלחמה – "צא והלחם"?
ברם, בכל דבר הרשות יש צורך בביטחון, שהשם יתברך ישלח את עזרתו, ואילו ההשתדלות האנושית אינה מועילה כלום. לעומת זה במקרה של מאבק למען היהדות אין לסמוך על ביטחון, כי אם חובה לעשות את כל הניתן להיעשות ולנהל את המלחמה בכל הכוחות שניתנו לאדם.
בשעת מלחמת עמלק, שהיא סמל המלחמה מצד הרשעות והכפירה נגד האמונה והיהדות, אסור להחריש ולהסתפק רק בביטחון, כי אם "וצא להילחם!"... (פרדס יוסף)

סיפור לשבת

עימו וביקשו להירתם למלאכת בלדרות זו, ולהעביר מיידית את הכסף לאשתו שמעבר לים. השליח הסכים עקרונית ליטול עימו את משלוח הכסף באחריות מלאה, אבל בעיה לא קטנה צצה לפני גישתם לחתימת החוזה. כאשר שמע השליח את השכר שמציע הגביר עבור הטרחה, לא הסכים לכך בשום אופן – הוא היה ידוע כבלדר יקרן ביותר! הוא ניצל כמובן את העובדה שקשה מאוד למצוא בלדרים אחראים בתחום זה, ושהאנשים לחוצים ביותר להעברת הכסף מיידית, והרשה לעצמו להעלות את מחירי נתח האחוזים שיווריד לעצמו עבור העסקה עד מאוד. גם לאחר שהעלה הגביר את השכר עד אלף רובל, עדיין טען האיש שהאחריות והעול הכבד שבשמירת סכום עצום שכזה בדרכים שוויים יותר מזה. ככל שניסה הגביר לשדלו, ולהעלות את שכרו יותר ויותר, הוא עדיין התעקש שאין זה משתלם לו... כשראה העשיר שאינם מסתדרים על המחיר, הציע לו לפתע הצעה נפלאה ומיוחדת, קח איפוא את מעטפת הכסף בידך, ותן לה לאשתי מתוכה כמה שתצאה!!! – ליותר מזה כבר לא היה השליח יכול לצפות, וכמובן סגר עימו על אתר את העסקה. הגביר ערך עימו שטר מפורש, חוזה כתוב וחתום, בו נאמר מפורשות שהגביר שולח בזאת מעטפה של חמישים אלף רובל ביד שליח זה, והשליח יתן מתוכו לאשה כמה שהוא רוצה! השליח שמח מאד על המציאה העסקית הגדולה שנפלה בחלקו, הוא הגיע במהרה אל אותה מדינה, ולפי הכתובת שהיתה בידו מצא את האשה, פתח בפניה את המעטפה והראה לה את החוזה הכתוב וחתום בידי בעלה, שבו נאמר מפורשות שיתן לה מתוך המעטפה איזה סכום שירצה. – אם כן איפוא מודיע השליח לאשה בדרמטיות, אני רוצה לעצמי ארבעים ושמונה אלף רובל! ולך אתן אלפיים רובל בלבד...

האשה נדהמה והתבלבלה לגמרי, מה קורה כאן? כיצד זה יכול להיות? הרי היא זקוקה נואשות לסכום הגדול של הכסף! כיצד זה השאיר בעלה הפיקח ביד השליח הברנש הזה את החלטת גובה סכום האחוזים שיעביר לה? מרוב תסכול ובלבול, לא

היה היה גביר אמיד שאשתו נסעה למדינה רחוקה, לצורך טיפולים רפואיים יקרים ביותר, היא אמנם הצטיידה בסכום כסף גדול, אבל לאחר כמה שבועות התברר לה שהכסף לא מספיק כלל ואינו עונה על הדרישות, בנוסף לכך התפתחו גם כמה טיפולים רפואיים נוספים שנתגלה שהיא צריכה להם. ובסה"כ היא היתה זקוקה בדחיפות לסכום נוסף של כחמישים אלף רובל, שהיה הון עתק בימים ההם. יושבה האשה וכתבה איגרת לבעלה על מצבה הדחוק, וביקשה ממנו לשלוח תיכף את הסכום הגדול, כדי שיוספיק לכל הוצאותיה שם. בימים ההם – בטרם עיד' המחאות דואר' והעברות כספי מט"ח בבנקים בינלאומיים, כרטיסי ויזה וישראכרט וכל כיוצא באלו – לא היה ענין העברת הכסף למדינה אחרת מן הקלות כלל. מתחילה היה צריך להמתין עד שיימצא 'תייר' עובר אורח הנוסע לאותה מדינה. המתנה זו עצמה לקחה זמן רב, שכן מעט מאד היו הנוסעים ממדינה למדינה, ובפרט למדינות הרחוקות יותר. – בהתחשב בתנאים הקשים והסבוכים של נסיעות ימי הביניים... הרי, שמלבד כמה טיילים האוהבים להחזיק במקל הנדודים, לא נמצאו הרבה אנשים שיחפצו לצאת למסעות שכאלו... לאחר שכבר נמצא אדם הנוסע אכן לאותה מדינה. שוב צריך הרי לברר היטב את מידת מהימנותו של האיש, אם ניתן לסמוך עליו... לא אחת נפלו עסקים שכאלו בידי שלוחים מתחזים, שלקחו את כל הממון לכיסם... וברחו ונעלמו כמי שבלעה אותם האדמה. ומשכבר נמצא האיש הנאמן, שיהיה מוכן ליטול על עצמו את אחיות העברת כספים, היה זה האחרון גובה בשכרו סכום גיוס ומפולפל, ומוריד לעצמו נתח הגון באחוזים גדולים מן המשלוח, מחמת גודל האחריות והעול הכבד שבמלאכה. – תכלית, היה זה עסק קשה ומסובך... משקיבל העשיר דנן את המכתב לידי, החל מיד בחיפושים קדחתניים אחר שליח נאמן הנוסע לאותה מדינה רחוקה, שיהיה מוכן להעביר סכום עצום כזה של חמישים אלף רובל, שנצרך לשלוח עבור אשתו. לאחר שבייר וחפשו הדק היטב, עלה בידו בסיועיתא דשמיא למצוא שליח נאמן ידוע ומקובל, הנוסע בדיוק לאותה מדינה. הוא נפגש

המשך סיפור לשבת

ידעה האשה את נפשה והזמינה את השליח לבוא עימה לדין תורה אצל רב העיר. השליח הסכים לגשת לדין תורה בהיותו סמוך ובטוח בחפותו ובזכותו, הוא הופיע בחדר בית הדין שבביתו של הרב בצעדים בטוחים ושלווים, הוציא מחיקו את שטר החוזה כתוב וחתום בידי הבעל והניחו על גבי השולחן. לאחר שנבדקה כשרותו של השטר ונאמנותו של האיש, נמצא הכל תקין, בחקירות ודרישות שבבית הדין, נמצא אכן האיש דובר אמת, שכן כך כתב הבעל מפורש בשטר שחור על גבי לבן: "תן לה כמה שאתה רוצה!". החידה היתה כאן סתומה ביותר, מדוע יעשה איש חכם שטות שכזו, להשאיר את החלטת גובה סכום הנתינה בידי השליח, הרי ברור שיקח את הרוב המכריע לעצמו... מה מסתתר כאן מאחורי סיפור זה? ומה פשר השטר המשונה שהאיש חתם עימו? לאחר שלא מצאו הרב והדיינים שום מענה לחידה הסתומה שלפניהם, ביקש הרב להשאיר אצלו את החוזה ומעטפת הכסף, כדי לעיין

בדין סבוך זה, ולחזור אליו למחרת, ואז יפסקו להם משפט דין אמת. למחרת כאשר חזרו הצדדים אל בית הדין, כדי לשמוע את פסק הדין. שאל הרב שוב את השליח כמה אתה רוצה בדיוק? - ענה השליח: ארבעים ושמונה אלף רובלים! ואת השאר - אלפיים רובל - אתן לאשה! פסק לו הרב בחיוך מנצח: הוצא נא איפוא סכום זה שאתה רוצה בו ארבעים ושמונה אלפים טבין ותקילין ותן לאשה! - הלא כך כתב הבעל במפורש בשטר שלפנינו: "תן לה כמה שאתה רוצה". כלומר אותו סכום שאתה בעצמך רוצה בו, זה הסכום שעליך לתת לאשה!!! המוסר השכל הנלמד מכאן הוא: "תן לה מה שאתה רוצה!!!", את מה שאתה רוצה לעצמך, את זה בדיוק תתן לה... זו היא צורת הקיום הנכונה של מצות "ואהבת לרעך כמוך", תן לשני את מה שאתה רוצה וחפץ לעצמך!

רוצה להיות שותף באחזקת 84 תורה של אברכים?

בית המדרש "ביעי אומר" בבני-ברק מציע לכם שותפות גם באחזקת תורה וגם בעזרה למשפחות נזקקות. בתרומה חודשית לבית המדרש אתה יכול!

בתרומה של 180 ש"ח למשך 24 חודשים הנך שותף וגם תקבל מתנה **פיטום הקטורת** על קלף עם בית מיוחד שנקבע על ידי סופר אברך ירא שמים כפי שכתב רבי חיים פלאי"ץ בספרו שטוטנול לשיטה

בתרומה של 100 ש"ח למשך 12 חודשים תקבל **סכין מכסף** של חברת הצורפים עם חריטה של שמות המוסגלים למרסה

למריטם חייגו: **03-8000770**

בשבת והלל להשם יתברך שמחים אנו להודיע כי יצא לאור הספר "יגל ליבי בישועתך"

מאת הרב יגאל כהן שליט"א בנושאים אמונה וביטחון, שמחה בעבודת השם, שלווה, סבלנות, וקנאה. איך אפשר להיות מאושר? מהי אמונה? איך אפשר לדעת שיש בורא לעולם? מהו הבטוח בהשם? איך אפשר להיות בוחט בהשם? למה באים משברים? הכל נובע מ... מחפשים שמחה? מה עונה אמיתית? הדרך להגיע לענוה? הכוחה לעשייתו? סבלנות? איך אפשר להגיע לשלום נפש? למה חייבים להיות בשמחה?

תשובות לשאלות אלו יתבארו בספר זה

ניתן להשיג את הספר אצל:

בני ברק - בית מדרש "ביעי אומר", עוזיאל 41, 03-8000770
ירושלים - משפחת דמארי, כלי 27 ט"ו כסליו
אשדוד - צורי בארון 052-658387
פתח תקוה - מרכז פסגות דוד בן ציון גלים 27 א.ת. 054-8491930
רחובות - משי משולם 054-8491930

באפשרותך לזכות את הרבים בכסף קטן

הדפסת 1000 דיסקים של הרב יגאל כהן סה"כ 800 ש"ח ואתה שותף לאלפי שיעורי תורה שאנשים ישמעו ויתחזקו אפשר גם בתשלומים

להצטרפות חייגו: 03-8000770

המטר שלך לנצח נצחים

230 אנשים מאושרים כבר זכו ורכשו מטר בקרקע עולם לנצח נצחים. קרקע עליה יוקם בית המדרש הגדול בבני ברק.

על שמו ולזכרו חטהור של אבינו רוענו אור עולם מורן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

אלו זכויות יהיו במטר שלך?

- 1,500 איש בשבוע משתתפים בשיעורי תורה
- 85 אברכים עמלים בכלל רבנות ודיינות
- 24 שעות לימוד תורה בבית המדרש
- חלוקת מזון ליתומים ואלמנות
- הפצת תורתו של מורן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

המטר שלך לנצח נצחים מחכה לך, לא כולם יזכו. נשאר עוד כמה מאות מטרים בודדים.

אולי אתה תהיה הנוכח המאושר?

הנצח את יקירך וקנה קניין נצח במרכז הגדול המפיע את אור תורתו של מורן זיע"א

רחוב עוזיאל 41 בני ברק טלפון 03-8000770